

PARAULA I VIDA

Caritat que arribi a totes les perifèries

En la festa del *Corpus Christi*, quan ens deixem meravellar pel do tan gran de l'Eucaristia, la carn de Crist «*perquè doni vida al món*» (Jo 6,51), l'Església vol que visquem una Jornada de Caritat i que donem suport a Càritas, que és l'expressió de l'amor de Déu envers els qui necessiten ajuda i solidaritat.

Càritas, en la seva dimensió diocesana així com també des de les parròquies, i per part dels sacerdots, religiosos, laics, famílies i institucions particulars, no passa indiferent al costat dels qui sofreixen sinó que, com el Bon Samarità (Lc 10,25-37), sempre intenta una resposta solidària i de justícia, ja que en els pobres hi troba la presència del Senyor que ens reclama obres d'amor (Mt 25,31-46). Tots hem d'estar al costat d'aquells a qui la vida no ha donat tantes oportunitats o que passen per moments difícils i necessiten un suport solidari. Càritas vol ser ajuda per a tots ells i també veu dels qui no en tenen, per reclamar del conjunt de la societat i dels poders públics, mesures generoses de justícia distributiva i social.

«Els pobres són el tresor de l'Església», deia el diaca romà Sant Llo-

renç als seus perseguidors. I ho són perquè ens apropen a Jesús que en ells es manifesta i perquè ens esperonen a ser generosos i a estimar de veritat. Tenim una missió, que només en la pobresa serem capaços de realitzar, és a dir, estimar el pròxim amb obres i de veritat, i pregar pels rics, els savis, per aquells que ara se'n riuen, per tots aquells que són responsables de la pobresa, afirma el Papa Francesc. I ens anima a portar una vida compartida amb els pobres, anant a trobar-los, caminant amb ells, esforçant-nos sempre per comprendre els seus sofriments. Hem de suscitar al voltant d'ells una comunitat, restituint-los d'aquesta manera, en la mesura que puguem, una existència, una identitat i una dignitat. L'opció preferencial pels pobres no significa només ajudar-los sinó també defensar-los i donar-los veu.

Els cristians creiem en un Déu que repara totes les injustícies, que consola totes les penes i que sap recompensar els qui mantenen la confiança en Ell. L'Eucaristia és el sagrament pasqual d'aquest amor misericordiós incondicional i totalment entregat del Fill de Déu fet home i gloriósament ressuscitat. En espera de la pleni-

tud del Regne del cel, quan Déu mateix eixugarà totes les llàgrimes de la humanitat i la justícia brillarà eternament, la nostra contribució és essencial per a l'Església i per al món: hem de ser testimonis creïbles i coherents de Jesucrist, lluminosos per la caritat i intercessors davant Déu.

Avui donem gràcies a Déu per tots els directius, treballadors i tècnics, voluntaris, empreses amb cor i col·laboradors de Càritas d'Urgell perquè són tots ells els qui ens ajuden a estar a prop dels necessitats, i fan créixer les iniciatives de servei i de solidaritat. «*Us he donat exemple*—diu el Senyor als apòstols, després del lavatori dels peus al Cenacle—*perquè vosaltres ho feu tal com Jo us ho he fet*» (Jo 13,15). Aquest mandat ens compromet a tots, en els escenaris i desafiaments actuals, perquè ens sentim cridats a una nova «sortida» missionera i caritativa, sortir de la pròpia comoditat i atrevir-nos a arribar a totes les perifèries geogràfiques i existencials de la humanitat que necessita la llum de l'Evangeli i de l'Amor Misericordiós de Jesús.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Nou centre «Aliments per la solidaritat» a La Seu d'Urgell

El nou centre de distribució del projecte «Aliments per la solidaritat» a La Seu d'Urgell es va inaugurar el 23 de maig, a l'antic edifici de Mavisa, després de sis anys donant servei al local situat al carrer dels Canonges, en un local cedit per Càritas Diocesana d'Urgell.

L'acte comptà amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, dels alcaldes de La Seu d'Urgell i d'Oliana; de la Tinent d'Alcalde d'Atenció a les Persones de l'Ajuntament de La Seu i de molts voluntaris del projecte així com treballadors socials.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amén!

Un matrimoni amb cinc fills acostuma a aprofitar una estona abans de la missa dominical perquè alguns dels seus membres s'apropin al sagrament de la confessió. En una ocasió, el pare anà al confessional amb el fill més petit, el que té dos anys i pocs mesos. L'infant no parla, diu algunes paraules, però molt poques. Els metges no han detectat cap anomalia i opinen que no cal alarmar-se, que, arribat el moment, parlarà. El pare, com en altres ocasions, es confessà, mentre el nen, al seu costat, romania quiet. En el moment de l'absolució, quan el sacerdot digué «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant», l'infant respongué amb un sonor: «Amén!», i continuà callat. Passada la sorpresa, el pare comentava: «No és estrany que, malgrat que no parli, ha-

gi respost a la fórmula de l'absolució. A casa beneïm la taula, fem pregària junts i, sovint, utilitzem la fórmula «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant» i tots responem «Amén». El nen ho ha sentit moltes vegades i avui ha decidit afegir-s'hi.»

El mestratge de pares i germans ha desenvolupat la pertinença d'aquest infant a la família de Déu Pare. N'és membre des del baptisme i la pregària amb ells està esdevenint espai familiar d'iniciació, respiració espiritual, camí de diàleg domèstic, comunitari, que apropa al Pare de tots. I és ben emotiu que, de les poques paraules que diu, l'infant hagi triat aquesta per acompanyar el seu pare!

Ahora, aquest mestratge abraçarà aspectes i dimensions diversos de la vida que aniran am-

pliant la seva visió del món des de la realitat més propera i en els que no serà difícil descobrir-hi la presència de Déu bategant ben viva. Aquest testimoni familiar, del pare en aquest cas, repetit periòdicament, l'ajudarà a reconèixer-se pecador i a apropar-se al sagrament de la reconciliació, signe eficaç i indubtable del perdó i la misericòrdia de Déu, que passa una i altra vegada per la nostra vida. També li mostrarà la necessitat de perdonar els altres amb generositat.

«Perquè, si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres, però si no les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà a vosaltres» (Mt 6,14-15).

Amén!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Caridad que llegue a todas las periferias

En la fiesta del *Corpus Christi*, cuando nos dejamos maravillados por el don tan excelso de la Eucaristía, la carne de Cristo «para la vida del mundo» (Jn 6,51), la Iglesia quiere que vivamos una Jornada de Caridad y que apoyemos a Cáritas, que es la expresión del amor de Dios hacia los que necesitan ayuda y solidaridad.

Cáritas, en su dimensión diocesana así como también desde las parroquias, y por parte de los sacerdotes, religiosos, laicos, familias e instituciones particulares, no pasa indiferente al lado de los que sufren sino que, como el Buen Samaritano (Lc 10,25-37), siempre intenta una respuesta solidaria y de justicia, ya que en los pobres encuentra la presencia del Señor que nos reclama obras de amor (Mt 25,31-46). Todos tenemos que estar al lado de aquellos a quienes la vida no ha dado tantas oportunidades o que pasan por momentos difíciles y necesitan un apoyo solidario. Cáritas quiere ser ayuda para todos ellos y también voz de los sin voz, para reclamar del conjunto de la sociedad y de los poderes públicos, medidas generosas de justicia distributiva y social.

«Los pobres son el tesoro de la Iglesia», decía el diácono romano San Lorenzo a sus perseguidores. Y lo son porque nos acercan a Jesús que en ellos se manifiesta y nos animan a ser generosos y a amar de verdad. Tenemos una misión, que sólo en la pobreza seremos capaces de realizar, es decir, amar al prójimo con obras y de verdad, y orar por los ricos, los sabios, por aquellos que ahora se ríen, por todos aquellos que son responsables de la pobreza, afirma el Papa Francisco. Y nos anima a llevar una vida compartida con los pobres, yendo a su encuentro, caminando con ellos, esforzándonos siempre por comprender sus sufrimientos. Debemos suscitar alrededor de ellos una comunidad, restituyendo de esta manera, en la medida que podamos, una existencia, una identidad y una dignidad. La opción preferencial por los pobres no significa sólo ayudarles sino también defenderlos y darles voz.

Los cristianos creemos en un Dios que repara todas las injusticias, que consuela todas las penas y que sabe recompensar a quienes mantienen la confianza en Él. La Eucaristía es el sacramento pasual de este amor misericordioso incondicional y totalmente entregado del Hijo de Dios hecho hombre y gloriosamente resucitado. En espera de la plenitud del Reino del cielo, cuando Dios mismo enjugará las lágrimas de la humanidad y la justicia brillará eternamente, nuestra contribución es esencial para la Iglesia y para el mundo: debemos ser testigos creíbles y coherentes de Jesucristo, luminosos por la caridad e intercesores ante Dios.

Hoy damos gracias a Dios por todos los directivos, trabajadores y técnicos, voluntarios, empresas con corazón y colaboradores de Cáritas de Urgell porque son todos ellos los que nos ayudan a estar cerca de los necesitados, y dan crecimiento a las iniciativas de servicio y de solidaridad. «Os he dado ejemplo —dice el Señor a los apóstoles, después del lavatorio de los pies en el Cenáculo— para que lo que Yo he hecho con vosotros, vosotros también lo hagáis» (Jn 13,15). Este mandato nos compromete a todos, en los escenarios y desafíos actuales, porque nos sentimos urgidos a una nueva «salida» misionera y caritativa, salir de la propia comodidad y atrevernos a llegar a todas las periferias geográficas y existenciales de la humanidad, que necesita la luz del Evangelio y del Amor Misericordioso de Jesús.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Aplec de la Mare de Déu de Canòlich a Sant Julià de Lòria

La festa de la Mare de Déu de Canòlich, patrona de Sant Julià de Lòria, es va dur a terme el 27 de maig amb una nodrida assistència de fidels i pelegrins que van pujar com cada any al santuari, situat al terme de Sant Julià de Lòria.

Molts van seguir la tradició de pujar a peu des de Sant Julià pel camí vell des de l'aparcament de la ITV, a Aixovall, i van sortir a dos quarts de vuit del matí. A les vuit, es va fer l'aviada de cohets alhora que començava la missa a l'església parroquial. A les deu del matí, Mn. Pepe Chisvert, Rector de la parròquia, va presidir la missa al Santuari de Canòlich, que va tenir una gran afluència de vilatans. I, després d'una ballada de sardanes, es va celebrar a les dotze del migdia la missa solemne i la benedicció del terme, amb la representació del Ball de Canòlich a càrrec de l'Esbart Laurèdia. Mn. Pepe Chisvert va presidir l'ofici, acompanyat dels sacerdots de la Vall. Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls, va fer l'homilia d'enguany. Els representants del Comú i els consellers generals van encapçalar l'assemblea de fidels, i en acabar, van participar en la benedicció i el repartiment dels pans per fer els tradicionals dinars en família.

3a Jornada de formació parlant de comunicació

El dia 22 de maig, a la Residència Fiella de Tremp, va tenir lloc la 3a Jornada de formació permanent per als preveres d'Urgell sobre «El rept de la comunicació en l'Església». Les dues ponències amb diàleg van anar a càrrec del Rv. Dr. José Gabriel Vera Beorlegui, Prevere de Pamplona i Director de Comunicació de la Conferència Episcopal Espanyola, i Director del Secretariat de la Comissió de Mitjans de Comunicació Social.

Va saludar els preveres i va presidir la trobada l'Arquebisbe d'Urgell, que presentà el ponent, el Dr. Vera. Després de les dues intervencions va seguir un interessant diàleg sobre els continguts aportats: les noves tecnologies de la comunicació, els aparells mòbils que han revolucionat la comunicació i els desafiaments per a

evangelitzar des de les noves tecnologies. Després van anar a la Basílica de la Mare de Déu de Vall-

deflors per cantar junts el *Regina Coeli*, i seguidament va tenir lloc un àpat fraterno.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La nostra esperança és el Senyor Jesús que reconeixem viu i present en nosaltres i en els nostres germans» (18 de maig).

@Pontifex: «Mirem de mantenir sempre alt el "to" de la nostra vida, recordant per quin immens premi existim, treballlem, lluitem, patim» (18 de maig).

@Pontifex: «Déu fa créixer les seves flors més belles enmig de les pedres més àrides» (18 de maig).

@Pontifex: «La pau s'ha de construir sobre la justícia, el desenvolupament humà, el respecte dels drets humans, la custòdia de la creació» (20 de maig).

39è Pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell al Santuari de Lourdes

L'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va pelegrinar al Santuari de Lourdes dels dies 28 de maig a l'1 de juny de 2017. Aquest fou el 39è pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell.

Hi van prendre part més de 450 pelegrins provinents de tots els indrets del Bisbat d'Urgell i un petit grup del veí Bisbat de Solsona. D'entre els participants hi havia prop d'un centenar de malalts, 90 infermeres i 40 camillers. El Sr. Arquebisbe, acompanyat d'una dotzena de sacerdots de la diòcesi, va presidir les principals celebracions del pelegrinatge.

El lema pastoral d'aquest any 2017, escollit pel Santuari fou: «*El Senyor ha fet en mi meravelles*». Una crida a saber cantar, proclamar i reconèixer tot allò que Déu ha fet per nosaltres i fa amb nosaltres. Un agraïment a Déu com el de Maria.

El Sr. Arquebisbe en la celebració penitencial exhortà els pelegrins a viure amb joia el do de la Fe, com el va viure la Mare de Déu i Santa Bernadeta. I al llarg del pelegrinatge animà els pelegrins a imitar Santa Bernadeta tot seguint el seu exemple de pregària humil i confiada en Déu i en la Santíssima Verge, en tots els moments de la

vida, en els moments de felicitat i en els moments d'adversitat. Enguany, va insistir en la necessitat d'aprofundir en la pròpia història personal de salvació i de fe, i no mirant les coses negatives sinó agraint allò que Déu ha fet en nosaltres, sabent reconèixer els favors que hem rebut de les seves mans malgrat els problemes i les dificultats de la vida.

La participació a les celebracions del Santuari de Lourdes, esdevé, any rere any, un moment fort de pregària i de vivència eclesial. Els malalts participen amb gran devoció a l'Eucaristia i reben amb una profunda fe la benedicció amb el Santíssim Sagrament. Amb gran fervor, els fidels pregunten a Maria durant el rés del Sant Rosari en la processó del vespre amb les torxes enceses.

Enguany, van poder pregar el Via Crucis en el nou i esplèndid camí de la Creu amb escultures modernes, i compartir moments de festa i de joia entre tots. Els que venien per primera vegada al pelegrinatge també van poder aportar el seu testimoniatge.

Amb gran il·lusió, l'Hospitalitat del Bisbat d'Urgell ja pensa a participar al pelegrinatge del proper any 2018, previst per als dies 28 al 31 de maig. Un pelegrinatge que voldria ser significatiu ja que serà el 40è de la nostra Hospitalitat de Lourdes.

«Vingui a nosaltres el vostre Regne»

Ho resem en el Parnostre i ho celebrem d'una manera ben plena en la festa litúrgica del Corpus Christi. Aquest «*pa viu baixat del cel*» ens vol ajudar a que esdevingui en el nostre món el Regne d'Amor del Crist Ressuscitat.

En aquesta festa del Corpus, ens ho vol recordar la campanya de Càritas, nosaltres els que partim i compartim el pa des de la fe, som «**Cridats a ser Comunitat**», una crida directa a tots els fidels i membres de la gran Comunitat de l'Església diocesana que viu la fe i construeix el Regne des de les 363 parròquies urgel·litanes. No podem defugir d'aquesta feina. I és, a més, un desig que dóna sentit a la nostra tasca i a la nostra espiritualitat que ve «*del Regne de Déu*», un Regne que queda sostingut i alimentat pel pa celestial, aquest aliment que com el manà del desert voldríem fer arribar a totes les persones necessitades, excloses, marginades d'aquí i d'altres llocs del món. Així ho anuncia el cartell de la campanya, aquesta imatge d'un món fet i dibuixat per les persones, sense atendre a polítiques, a ideologies, on només importa la persona humana.

Enguany celebrem els 50 anys de l'encíclica *Populorum Progressio* (1967), que va escriure el Papa Pau VI. És un text que ens ha de continuar interpel·lant com a cristians, com a col·laboradors de les Càritas de les nostres parròquies. Ho diu ben clar el document pontifici: «el món està malalt», i aquesta malaltia es veu i es viu en la pobresa de fraternitat que tenen les persones. Ens cal reaccionar: només així el veritable Regne de Déu prevaldrà i es podrà instaurar.

En aquesta Campanya del Corpus que ressoni en les nostres esglésies, en les nostres Càritas parroquials les paraules de l'encíclica adreçades a tota la humanitat: «*Tots vosaltres, que heu sentit la crida dels pobles que pateixen, vosaltres els que treballeu per respondre-hi, vosaltres sou els apòstols del desenvolupament autèntic i veritable que no consisteix en la riquesa egoista i desitjada per si mateixa, sinó en l'economia al servei de l'home, el pa de cada dia distribuït a tots, com a font de fraternitat i signe de la Providència.*»

Preguem perquè vingui el Regne, per aconseguir una veritable Comunitat. Pensem que Càritas només podrà existir i treballar en la mesura que pugui pouar i alhora alimentar-se d'aquesta Comunitat, que hem de construir, dia a dia, amb l'ajuda de tots els fidels. Bastim una veritable fraternitat universal, sense deixar de confiar en la Providència divina!

Mn. Jaume Mayoral

Delegat diocesà de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2C 6,1-10 / SI 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.

20. ■ Dimarts [2C 8,1-9 / SI 145 / Mt 5,43-48]. *Lleida*: Sant Lluís Gonzaga, rel.; sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., ger-

mana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimecres [2C 9,6-11 / SI 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; *Lleida*: sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.

22. ■ Dijous [2C 11,1-11 / SI 110 / Mt 6,7-15]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bis-

be, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, màrtirs a Anglaterra.

23. □ Divendres [Dt 7,6-11 / SI 102 / 1Jo 4,7-16 / Mt 11,25-30]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià.

24. □ Dissabte [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat.

El Cos i la Sang de Crist

COMENTARI

Do d'amor per a viure en l'amor

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, / no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no sólo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios. No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios. Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,16-17)

Hermanos:

El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

Deuteronomi és com el testament de Moisés amb madura visió teològica sobre la història d'Israel.

L'alliberament de l'esclavatge d'Egipte esdevé confessió de fe fonamental: *El Senyor ens ha tret d'esclavatge i, guiant-nos quaranta anys pel desert, ens ha dut a la Terra Promesa. Callen tants anys?*

A la proposta de Moisés en començar el camí exodal, el Poble respon: *Farem tot el que ha dit el Senyor (Ex 19,8).*

Aquesta promesa havia de ser verificada: *Recorda el camí que el Senyor t'ha fet recórrer pel desert des de fa quaranta anys per veure si observaries o no els seus Manaments.*

La prova exodal volia aliment especial: el manà, aliment de poble pelegrí i figura de l'Eucaristia.

Pau destaca el paper de l'Eucaristia com a nexa d'unió del cristià amb Crist i dels cristians entre ells. *La Copa de la benedicció és comunió amb la sang de Crist i el Pa que partim és comunió amb el cos de Crist.* Per això els participants a l'Eucaristia, *ni que siguem molts*, de fet «som» un sol cos. El text original diu que «som» un sol cos: no amb figura que és obra nostra sinó amb realitat profunda que ens ve regalada en el Baptisme.

La 1a part del Discurs del Pa de Vida destaca l'aspecte cristològic (*Jo sóc el Pa de Vida*); la 2a part insisteix en el tema eucarístic del *menjar el Pa*.

L'efecte de *menjar el Pa i beure la sang del Fill de l'home* és la permanència recíproca del cristià en Crist i de Crist en el cristià. L'aliment natural és assimilat pel qui el menja; en l'Eucaristia el comensal és assimilat per l'aliment per esdevenir en Crist servidors de l'amor.

Mn. José Luis Arín